

Per què Joan Carles I ha triat els Emirats Àrabs per fugir d'Espanya?

A la relació del rei emèrit amb el príncep Mohamed bin Zayed s'hi suma el fet que el país no té tractat d'extradició amb Suïssa, on s'investiga la corrupció de l'anterior cap d'Estat

Joan Carles I i el príncep Bin Salmán, a Abu Dhabi. | Ministeri d'Afers Exteriors de l'Àrabia Saudita

Els Emirats Àrabs Units (EAU) no són cap sorpresa com a destinació triada pel rei emèrit davant dels seus problemes amb la justícia espanyola. A més de les tradicionals relacions amb el món àrab, una de les poques relacions estratègiques de la política exterior espanyola ja des del franquisme, els Emirats -on es troba des del 3 de d'agost- aporten un valor afegit per a la particular situació de Joan Carles de Borbó. Té tots els ingredients de la resta de monarquies del Golf, però potser amb una imatge menys erosionada que la de la dinastia regnant a l'Àrabia Saudita. La confirmació oficial del seu parador, però, no ha arribat fins dues setmanes exactes després de la fuga.

Des de la seva abdicació, el rei emèrit va efectuar diversos viatges a països del Golf, però amb una especial predilecció pels Emirats Àrabs. En els darrers anys, Joan Carles havia estat com a mínim tres vegades als Emirats. Possiblement, de tots els prínceps de la península aràbiga, amb qui manté més bona amistat és amb un nom clau de la política de la regió, el príncep Mohamed bin Zayed al Nahyan, germà del monarca d'Abu Dhabi, però a la pràctica el seu home fort i, en realitat, el

governant més poderós d'aquesta federació de petits emirats -sis- creada a inicis dels anys setanta.

A diferència del príncep hereu saudita, Mohamed bin Salman, Bin Zayed és un home més discret i potser més astut. I que comparteix amb el rei emèrit espanyol una passió esportiva: la Fórmula 1. Precisament han estat els trofeus automobilístics un dels motius afegits que han dut Joan Carles a fer diverses estades a la federació d'emirats. Una federació que no disposa de tractat d'extradició amb Suïssa, el país on s'està investigant els moviments presumptament il·lícits del monarca. Aquesta situació judicial ja l'ha denunciat Òmnium, que lidera una ofensiva internacional per tal que s'investigui la corrupció a l'entorn de l'anterior cap d'Estat.

Va ser precisament a Abu Dabi on es va produir una escena que va esquitxar molt negativament la imatge de Joan Carles. Era el novembre del 2018, precisament durant el certamen de F1 que s'hi celebrava i on el rei emèrit havia anat convidat especialment per la família Zayed. L'hereu saudita, Mohamed bin Salman, es va acostar per saludar Joan Carles i, de seguida, l'agència oficial de notícies saudita, ho va publicitar. Feia només un mes de l'assassinat, esquarterat a l'ambaixada saudita a Istanbul, del periodista Jamaal Khashoggi i Salman estava molt interessat a blanquejar la seva imatge.

Els EAU han estat notícia aquests dies. I per un esdeveniment darrera el qual hi ha hagut un llarg treball de diplomàcia: l'acord entre la monarquia àrab i l'Estat d'Israel pel qual els dos països segellen un acord de pau. Els observadors internacionals han assenyalat la rellevància del tractat, que pot tenir també la seva creu: una major tensió amb el règim de l'Iran, el principal rival d'uns Emirats Àrabs que no amaguen la seva ambició per tenir més pes en la regió.

Zayed, una ambició política

El príncep Zayed s'ha convertit en un dels grans estrategues polítics de la zona. Molts analistes asseguren que, tot i la petitesa del seu país, exerceix el lideratge de les monarquies del Golf per damunt del mateix Salman, que sol aparèixer com a protegit del d'Abu Dhabi. La mà de Zayed s'ha deixat notar en la major part de les partides polítiques que es juguen a la zona, des de les primaveres àrabs -de les quals va ser un dels principals enemics- a la guerra del Iemen. Ningú li discuteix l'autoritat als Emirats, on Abu Dhabi lidera sense contrapesos al posseir el gruix de les reserves petrolieres.

L'allunyament de Joan Carles, pensat per protegir la figura del seu fill -que ja el va desposseir de l'assignació anual a l'inici de la pandèmia, quan es va veure esquitxat per una herència de la qual assegurava no saber-ne res-, aprofundeix en la crisi d'imatge de la monarquia, però no la fa entrar en qüestió entre els grans partits. De fet, hi ha una dada significativa: el PP i Ciutadans han mogut fils per demanar la compareixença de Pablo Iglesias pel presumpte finançament irregular de Podem, però s'han afanyat a blindar Joan Carles I malgrat les informacions que el vinculen a casos de corrupció.

[noticiadiari]2/207038[/noticiadiari]

La Fiscalia del Tribunal Suprem va assumir el 8 de juny la investigació pel cas de suposades comissions en la construcció de l'AVE de La Meca perquè una de les persones involucrades és, precisament, el rei emèrit. Un afer en el qual també hi ha de fons el nom de Corinna Larsen, l'amiga -que ja no ho és tant- del monarca, que davant la justícia suïssa va declarar que li havia transferit 65 milions d'euros "per gratitud" i no per "amagar els diners". Darrere del rastre de la quantitat, però, ja hi ha la justícia suïssa. Motiu de pes que explica, en bona mesura, la fugida de Joan Carles I.

El degoteig d'especulacions sobre el rei i el silenci oficial tant del govern espanyol com de la Casa Reial, trencat avui, es combinen aquest estiu amb la gestió de la pandèmia, que torna a tenyir-se de números vermells a l'Estat. El coronavirus, en certa manera, ha servit de cortina per tapar els problemes de la monarquia. La retirada de l'assignació per part de Felip VI cap al seu pare es va produir, per exemple, un dia després de la instauració de l'estat d'alarma. Un estat que

a la Zarzuela hi està instal·lat.